

PROFIL

Fotografii aktuálně studujete na pražské FAMU. Podle čeho jste školu vybírala?

Věděla jsem, že FAMU mě naučí dokonale ovládat médium fotografie především po technické stránce, a to za účelem rozvíjení volné tvorby. Lépe řečeno, FAMU nediktuje, jakou fotografickou disciplínou se máte po jejím dostudování zabývat, neboť vám je přiblíží všechny, od fotografování skla až po rozvíjení vlastní tvorby, a nechá vás, ať si vyberete tu, která je vám nejbližší. Neorientuje se pouze na výtvarnou fotografii, jako je tomu na pražské VŠUP, ani na tu vyložené reklamní, jako na Univerzitě Tomáše Bati ve Zlíně. Myslím, že právě pro rozmanitost přístupů FAMU je a bude mezi ostatními školami výjimečná.

S výukou fotografie jste se setkala i na stáži ve Finsku, na Aalto School of Arts (TAIK) v Helsinkách. Dokázala byste uvést nějaká srovnání?

Systém výuky v Helsinkách mi vyhovoval daleko více než na FAMU. Studenti zde mají semestry rozděleny na jednotlivé dvou až třítýdenní workshopy, v nichž se koncentrují pouze na jednu disciplínu. Například se dva týdny věnují pouze fotografování architektury, nemají žádné jiné předměty, které by odváděly pozornost od toho, na co se právě soustředí. FAMU je náročná, jelikož plníte spoustu různorodých, technicky obtížných zadání naráz a nevíte, co dělat dřív, takže často nedotáhnete věci do konce. Fotografie na TAIKu je navíc stále vnímána tradičním způsobem, tedy jako prostředek vizuálního vyjádření. Vizualita má buďto převažovat nad konceptuální stránkou, nebo (v lepším případě) stát na stejné úrovni. S tímto přístupem, protikladným k FAMU, kde je na vizualitu kladen stále menší důraz, se rovněž více ztotožňuji.

Objevila jste si ve Finsku sama pro sebe nějaké zajímavé autory?

Nemusela jsem chodit daleko, všichni mí finští spolužáci byli zajímavými autory, například Pinja Sormunen, která již po dobu čtyř let natáčí každodenní pětisekundové autoportréty a ty pak skládá dohromady v jeden dlouhý film. Dále Anne Golaz, Švýčarka dokumentující loveckou tradici ve Finsku, ze známých finských autorů pak Saara Ekström, která vytváří surrealistická zátiší, a Jyrki Parantainen, s nímž jsem se setkávala jako s profesorem na TAIKu.

V tamních lesích jste mimo jiné sbírala náhodně nalezené předměty a přírodniny, které jste poté spojovala dohromady v jakési přírodní „readymades“, jež jste pak fotografovala v prostředí ateliéru.

Ve Finsku jsem byla poprvé opravdu sama, bez kamarádů, rodiny. Finové jsou navíc velmi uzavření, takže bylo těžké se s nimi spřátelit. Většinu času jsem tak trávila procházkami v lesích, které jsou na rozdíl od jiných evropských metropolí neodmyslitelnou součástí města. V průběhu každé takové procházky jsem sbírala předměty, které mě zaujaly. Ty jsem pak v daný den odvezla do ateliéru a tam jsem je slepila v nový objekt, „Forestmade“, který se tak stal dokumentací dané procházky, suvenýrem z určitého místa. Soubor má být nejen deskriptivní sbírkou procházkových objektů, ale také herbářem fiktivních druhů rostlin. Cyklus Forestmades je odlišný od toho, co normálně fotografuji, protože obvykle nepracuji v odosobněném prostředí ateliéru a s neživými objekty. Myslím, že se v něm dokonale odrazil můj hlavní pocit z Finska, osamělost.

I vaše další soubory jsou založeny na výrazném výtvarném zpracování. Proč právě fotografie a ne třeba štětec a malířské plátno?

Fotografie mi udílí zásadní omezení: závislost na realitě. Zjistila jsem, že omezení realitou mě nutí hledat východiska, jak udělat realitu nere-

MICHAELA
ČEJKOVÁ

z cyklu Pan a paní Magrittovi

álnou, nebo řekněme vymykající se normálu. Kdybych se stala malíčkou, mohla bych si vymyslet cokoli a toto cokoli pak namalovat, ale to by pro mě bylo příliš jednoduché a nezábavné.

Cyklu Forestmades si všimla i porota posledního ročníku fotografické soutěže FRAME, když vaši práci hodnotila mezi šesti nejlepšími. Sledujete tuto mladou, ale přesto stále výraznější soutěž, která reflektuje současné trendy autorů ze zemí Visegrádské čtyřky (o soutěži jsme psali v minulém vydání časopisu FOTO)?

FRAME samozřejmě již několik let sleduji, vždyť se jedná o jedinou fotografickou soutěž na profesionální úrovni u nás. Velmi si cením Ondřeje Žižky, který ji organizuje a umožňuje tak mladým autorům dát o sobě vědět.

Zaujal vás některý z oceněných souborů? Co říkáte na vítězný cyklus Venduly Knopové?

Nejvíce mě zaujal soubor Daniela Peschla To the mountains. Snímky v sobě nesou určitou podivnost, která mě nutí stále znovu a znovu si je prohlížet, nacházet nové detaily, které mi předtím unikaly. Jako by odpovídaly výše zmíněnému finskému pojetí fotografie (vždyť také interpretují severskou mytologii). Ač Vendule fandím a myslím si, že je nadaná fotografka,

je pro mě vítězem letošního ročníku FRAME Daniel Peschl.

K tvorbě cyklu Každé pes jiná ves, který jste v lednu představila ve fotografické galerii Fiducia v Ostravě, vás ponoukla dávná vzpomínka na dětství a mimo jiné i na babičku, která vám motala tehdy ještě malou hlavičku úslovími typu „neopíjej mě rohlíkem“...

FOTOGRAFIE MI UDÍLÍ ZÁVISLOST NA REALITĚ

V tomto souboru vizualizuji česká přísloví, rčení a přirovnání tak, jak mnou byla vnímána v období dětství, tedy v době, kdy jsem jejich hlavní morální význam nebyla schopna dešifrovat, protože je má představivost formovala v sérii nesmyslných, surrealistických obrazů, založených na doslovném překladu zmíněných obrazných pojmenování. Cyklus je retrospektivním záznamem pojednávajícím o absurditě dětského a dospělého jazyka, obou totožných a přece se řídících vlastními zákony porozumění a výkladu.

připravil Tomáš Hliva

VYSTAVTE SE

Myslíte si, že byste dokázali svou tvorbu představit i v rámci širšího cyklu? Líbila by se vám vaše fotografie vytištěná ve velkém formátu na kvalitním papíře v nákladu deseti tisíc výtisků? Odkaz na vaše webové stránky pošlete na tomas.hliva@casopis-foto.cz

z cyklu Každé pes jiná ves

WWW.MICHAELACEJKOVA.COM

z cyklu Forestmades (3x)

z cyklu Každé pes jiná ves

Michaela Čejková se narodila roku 1989 v Ostravě-Vítkovicích. Po zakončení studia oboru Užitá fotografie a médií na Střední umělecké škole v Ostravě (2008) byla přijata na Katedru fotografie na FAMU, kde roku 2011 završila studium bakalářského programu a nyní pokračuje tamtéž v programu magisterském. V roce 2012 rovněž absolvovala studijní stáž na Aalto School of Arts, Design and Architecture, Department of Photography v Helsinkách (TAIK).